

Dat hett 'n Dannboom nich verdeent... Riemel vun: www.addi-kahl.de

In Düstern kort maal eene „Nordmann besorgen“, maak ik nich nochmal!
Annern Moorn mien Fru: „Wat Du bi 't klauen in Hissen afgniedelt hest,
is an Twiegen vörn vermückert un achtern herüm ok teemlich kah!“
Un ik harr em na 't absagen noch Troost spend: „Ik frei mi op Di för uns Fest
un warr, wo poor Twiegen fehlt, di mit veel sülvren Lametta ophübschen
un bunte Kugeln, echte Kersen un Tüdelkram verziert Dannbööm allerbest!“

Glieks na 't afsagen vun de Nordmann ielig in een Kantüffelsack steken,
harrst Du düsse gresigen un totaal backsigen Bernsteentranen an 'n Stamm,
Ik schimp: „I-git-i-gitt!“ un kleevst ok gau binah noch as Pech an de Hannen.
Naja, later op dien Stänner in de Stuuw weer ik op mienen Dannboom stolt
un ni nich ward fulen Bööm ut Plastik uns denn hilligen Avend verdarven,
mien Dannboom is ganz natüürlich wussen un hett een Stamm ut Holt.

To düsse Avend is nu so 'n smucke Dannboom tomeerst de eegentliche Stoor.
In sien Heegholt, as Dannboom ünner de annern, weerst he kuum opfullen
un eerst in so 'n pottwarme Wiehnachtsstuuw ward sien Bestimmung wohr!
Ik weet, an siene Twiegen rümrieten, dat mach he nich vun wegen de Balance,
un uns Teckel Waldemar will ok jümmers stracks sien Holtbeen bemiegen,
avers he weet ok: „As Wiehnachtsboom hest Du bloots eenmaal düsse Changs!“

Ok Sylvestertieden kommt nu fix ran un wi merken, dat he nu suutje verdröög
un ahn Achtung nutzlos in dien Eck steiht, sülvst uns Teckel em nich mehr bemööt.
„Ja, villicht ahnt de Boom sien hehre Ennen un dat Niejohr slöcht em op 'n Maag
un is in uns Stuuw överall sien dröge Nadeln, de ward na un na een Plaag.
Opglieks wi em af un an Water nafüllt hebben un he bleev langen Tiet frisch,
avers dor füllen still sien Nadeln un he wüirk truurig neven denn Wiehnachtsdisch.

Nu aver maal Tacheles, Dannboom, du hest dien erhabene Tiet doch hatt!
Wi mölt de Kugeln un de Lichterkeed absammeln un in denn oolten Kartoon ut Papp.
Überhaupt giff dat Plattsnacker, de meent: „He weer eegentlich düt Johr to düür!“
Also, Nordmann, nu quees nich langen rüm, wi bruukt di in 't neegste Fröhjohr,
op 'n grote Scheiterhupen samt all dien Süstern, in ganz riesengroote Biikefüür!“